

Γράφει η Ρένα Πετροπούλου Κουντούρη*

Δημήτρης Μαμαλούκας "Κράτα μου το χέρι" Εκδόσεις Ψυχογιός"

Ο Δημήτρης Μαμαλούκας είναι ένας πολλά υποσχόμενος συγγραφέας της νέας γενιάς. Παρόλο που είναι γεννημένος το 1968, μας έχει δώσει ως τώρα επτά μυθιστορήματα, μεταξύ των οποίων "Η απαγωγή του εκδότη" και "Η χαμένη βιβλιοθήκη του Δημητρίου Μόστρα" που προκάλεσε αίσθηση όταν πρωτοκυκλοφόρησε και ήταν υποψήφιο για το βραβείο αναγνωστών ΕΡΤ-ΕΚΕΒΙ το 2007.

Έχει ασχοληθεί επίσης με το διήγημα και το παιδικό βιβλίο (Βιβλία του παιδικής λογοτεχνίας κυκλοφορούν ήδη από τις εκδόσεις "Ψυχογιός").

Το νέο του βιβλίο με τον παρήγορο τίτλο "Κράτα μου το χέρι" "εκδόσεις Ψυχογιός", είναι ένα σύγχρονο αλληγορικό μυθιστόρημα "πόλης" με σαφέστατα στοιχεία νουάρ, δυνατή σκοτεινή ατμόσφαιρα και έντονες αναφορές στο ονειρικό-μεταφυσικό μοτίβο που διαποτίζει όλο το έργο. Ο Δ. Μαμαλούκας μεταφέρει τον αναγνώστη με μαεστρία στη σύγχρονη οδυνηρή αλήθεια των μεγαλουπόλεων όπου κυριαρχεί η βία, η μοναξιά, η αποξένωση και ο φόβος, καταφέροντας να μας δώσει ένα σφιχτοδεμένο κείμενο που διαβάζεται απνευστί.

Από το οπισθόφυλλο του βιβλίου διαβάζουμε: Ένας άνθρωπος φτάνει μια νύχτα σε μια άγνωστη πόλη. Έχει αφήσει πίσω την προηγούμενη ζωή του θέλοντας να ξεφύγει από την κατάρα που τον συνοδεύει. Τώρα έχει μοναδικό σκοπό του τη συγγραφή του βιβλίου του.

Τα λεφτά που διαθέτει του επιτρέπουν να νοικιάσει μόνο ένα μικροσκοπικό διαμέρισμα στο πίσω μέρος μιας ψηλής πολυκατοικίας στην πρόσοψη της οποίας υπάρχει ένα μεγάλο σινεμά. Ο εκκωφαντικός θόρυβος από τα ηχεία του σινεμά όμως τον υποχρεώνει να περνάει τις ώρες των προβολών έξω από το σπίτι του.

Εκείνες τις απογευματινές, και κυρίως τις βραδινές, ώρες θα περιπλανηθεί στην πόλη, απόλυτα προσηλωμένος στο σκοπό του, ώσπου η μοίρα θα στείλει στο δρόμο του μια πολύ νεαρή κοπέλα που ζει στη σκιά κάποιων σκοτεινών και απεχθών ανθρώπων. Η συνάντηση αυτή θα είναι η καταστροφή ή η σωτηρία του...

Ένα αλληγορικό και συμβολικό μυθιστόρημα, ένα μοντέρνο παραμύθι για την ύπαρξη, τη μοναξιά, το τέλος και την αιώνια μάχη του Καλού και του Κακού.

Το μυθιστόρημα είναι καλογραμμένο με χαρακτήρες ξεκάθαρα σχεδιασμένους, οι οποίοι δεν φέρουν ονόματα παρά μόνο ιδιότητες-π.χ η κοπέλα, ο θυρωρός, ο μπαρίστας, ο εκμεταλλευτής, οι γύφτισσες-στοιχεία που παραπέμπουν στη "Δίκη" του Κάφκα-δίνοντας έμφαση στο μυστήριο που αναδύεται από παντού, (ακόμα και το ίδιο το κτίριο, όπου στα σπλάχνα του ο συγγραφέας κατοικεί,

παραπέμπει σε μυθικό τέρας), ενώ ο εσωτερικός κόσμος των ηρώων που κατασπαράσσονται από τις μέσα πληγές τους, τυλίγεται στη σκιά, στο ανοίκειο, το θυμωμένο, την ενοχή και την απόγνωση αφήνοντας που και που μια μικρή λάμψη, δημιουργώντας με ακρίβεια ένα ψυχολογικό δράμα με εσωτερικές συγκρούσεις, υπόκωφες εντάσεις και απρόβλεπτες κορυφώσεις.

Οι καθημερινές τελετουργικές επαναλήψεις του ήρωα (η προετοιμασία του πρωινού, η ενασχόληση με την συγγραφή του μυθιστορήματος, η επίσκεψη στην ταβέρνα και το μπαρ, οι μεγάλες βόλτες του σε άγνωστα σημεία της μεγαλούπολης ακόμα και η ανυπόφορη κλειστοφοβική ατμόσφαιρα του λιλιπούτειου διαμερίσματος του), λειτουργούν ως αυξομειούμενες διαστάσεις του αφηγηματικού καμβά, προσδίδοντας στο κεντρικό πρόσωπο του μύθου αφ' ενός την ασφάλεια της συνήθειας, όπου τίποτα δεν κινείται και δεν εξελίσσεται και αφετέρου την απόλυτη ανατροπή αυτού του δέσμιου τρόπου ζωής με την ανεξέλεγκτη κρίση λυσσαλέου θυμού της συναισθηματικά ευάλωτης και εξαρτημένης από ουσίες έφηβης κοπέλας -που φιλοξενεί για μερικές μέρες σπίτι του- που τινάζει το μέχρι πρότινος ασφαλές Σύμπαν του νεαρού συγγραφέα, σε μυριάδες κομμάτια.

Ο Δημήτρης Μαμαλούκας προικίζει διακριτικά το κείμενό του με την ελεγχόμενη ένταση και τις ταχύτητες που απαιτούνται προκειμένου να αναδειχθούν οι νοσηροί , αλλά και οι τρυφεροί του τόνοι. Το στυλ του είναι κομψό και απλό και διαθέτει αυτή την καθαρότητα της λιτής , στέρεας γραφής που δεν κουράζει τον αναγνώστη, μιας γραφής που στοχεύει κυριολεκτικά στην ουσία των πραγμάτων.